

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:58
מוצאי שב"ק.....9:29
שיעורים כסדרן
נ"ך.....קהלת י"א-ב
בבלי.....זבחים מ"ג
ירושלמי.....עבודה זרה א'
תוספתא.....גיטין פרק ז'
רמב"ם.....יבום וחליצה א'

שעה 7, גליון 35 (346)

פרשת נשא, י"ב סיון, שעת תשע"ח לפ"ק, אבות פרק א'

מוהרא"ש דערציילט

נאכנישט אינגאנצן פערפעקט

גאון איז זייער א שלעכטע מדה, די מדה צוברעכט זייער א מענטש, עס לאזט אים נישט מצליח זיין, און עס נעמט אים אוועק פונעם אייבערשטן.
ווען א מענטש ווייסט אז ער איז נאכנישט אנגעקומען הונדערט פראצענט צו וואס ער קען אנקומען, ער אנערקענט אז ער קען נאך געוואוינען ווערן גייע זאכן, ער ווייסט אז ער איז נאכנישט אינגאנצן פערפעקט, דאן וועט ער נישט ווערן אזוי צובראכן ווען ער זעט אז עפעס איז אים נישט געגאנגען אזוי ווי ער האט געוואלט, ער פארשטייט אז ער איז נישט דער גרעסטער און בעסטער, ער קען נאך מאכן טעותים, און ער לערנט זיך פון די טעותים, ער פרויברט זיי צו פארברעטן און צו זען אז זיי זאלן זיך נישט נאכאמאל איבער'חזרן.
א מענטש וואס האלט זיך גבער גרויס, ער מיינט אז ער איז דער גרעסטער און געלונגענסטער מענטש, ער איז שוין אנגעקומען צום שלימות, דאן ווען ער האט דורכפאל, זאכן <<<<<

פרשת השבוע

נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם, מוהרא"ש איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) אז אזוי ווי א מענטש בארף גלייבן אינעם אייבערשטן, אזוי בארף א מענטש אויך גלייבן אין זיך, אז ער איז אויך חשוב ביים אייבערשטן, דער אייבערשטער בארף אים האבן. דער יצר הרע האט ליב צו צוברעכן דעם מענטש: "דער אייבערשטער בארף דיר נישט, דו ביזט גארנישט ווערד, פון דיר וועט שוין גארנישט ווערן", דעריבער בארף זיך א איד זייער שטארק און וויסן אז ער איז נא זייער חשוב ביים אייבערשטן. מיט יעדע מצוה וואס ער טוט, מאכט ער א געוואלדיגע נחת רוח פאר'ן אייבערשטן.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ב) אז די וואס זענען מקובב צו אן אמת'ן צדיק פאלט אויף זיי ארויף א שפלות, זיי פילן זייער געפאלן ביי זיך, ווייל כ"י צו באקומען די אלע גוטע זאכן וואס מען באקומט ביים צדיק, בארף מען קודם דורך גיין שוועריקייטן. דעריבער בארף די וואס זענען מקובב צו א צדיק, זיך ספעציעל זייער שטארק און זיך נישט לאזן צוברעכן פון קיין שום זאך.

דערפאר זאגט דער פסוק פארויפן נאך "נשא את ראש בני קהת" הייב אויף די קעפ פון די בני קהת, שטארק זיי, זיי בארפן אסאך חייוק, ווייל זיי זענען אזוי נאנט צו אוא הייליגע פלאץ, צום הייליגן משכן, דערפאר זענען זיי זייער צובראכן, און זיי בארפן אז די וואס זענען זיין זאגט אבער דער פסוק אויך "נשא את ראש בני גרשון גם הם", די בני גרשון זענען אויך נאנט צום משכן, זיי בארפן מען אויך אויפהייבן און מחזק זיין. "לבית אבתם למשפחתם", זיי זאלן וויסן פון וואסערע חשובע משפחה זיי שטאמען. זיי זאלן זיך זייער שטארקן, און נישט ווערן צופאלן און צובראכן פונעם יצר הרע וואס וויל זיי צוברעכן, נאר זיי זאלן געדענקן אז זיי זענען זייער חשוב ביים אייבערשטן.

(זאת התורה, נשא א')

'ברכך ה' וישמרך, דער אייבערשטער זאל דיר בענטשן און אפהייבן. זאגט דער מדרש (במדבר רבה א. ה.) 'ברכך ה', דער אייבערשטער זאל דיר בענטשן מיט געלט. (במדבר רבה א. ב.), וישמרך, און אפהייבן פון מזיקים.

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ח) אז באמת וואלט געדער איד געדארפט האבן געלט, נאר עס איז דא אין שלעכטע מדה וואס דאס געמט אנוועק די געלט פונעם מענטש, און עס איז זייער שווער פטור צו ווערן פון די מדה, אפילו ווען מען ווייסט אז דורך דעם וועט מען פארלירן געלט, קען מען זיך אבער נאך אלץ נישט מתגבר זיין דערויף.

און די שלעכטע מדה איז "בעס". בעס און געלט קומען פון די זעלבע פלאץ, ווען מען ווערט אין בעס, מען רעגט זיך אויף, דורך דעם פארלירט מען די געלט. ווען דער יצר הרע זעט אז עס בארף נעמען אראפקומען השפעות פון געלט פאר א מענטש, שטעלט ער אים אונטער א נסיון פון בעס, און אויב דער מענטש פאלט דורך, ער ווערט גענעגט, פארלירט ער זיין געלט. ווייל מיט דעם וואס א מענטש ווערט גענעגט פאשאפט ער שלעכטע מזיקים, וואס זיי זענען אים מצער און מאכן שאדן זיין געלט.

דאס איז פשט אין פסוק ('ברכך ה' בממוז' דער אייבערשטער וועט דיר בענטשן מיט געלט, אבער עס פאלט נאך אויס 'וישמרך מן המזיקין' דער אייבערשטער זאל דיר אפהייבן פון די מזיקים וואס ווערן פאשאפן פון בעס, אז מען זאל זיך נישט אויפגען, אזוי וועט מען האבן אסאך געלט.

(זאת התורה, נשא א')

א גוט ווארט

יעדער איינער מוטשעט זיך אויף די וועלט, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ק"ט): יעדער איינער ליידיט וסורים, עס איז נישט דא קיין מענטש וואס זאל נישט האבן קיין וסורים און אפילו די גרויסע עשירים זענען אויך פול מיט וסורים, אזוי ווי עס שטייט (איוב ה. א): "אדם לעמל יולד, קצר גמים וישבע רגז", א מענטש איז באשאפן געווארן זיך צו מוטשען, דאס לעבן פון א מענטש איז ווייניג און פול מיט ווייטאג, אזוי אויך זאגט שלמה המלך (תקלת ב. א): "גם כל קמיו פעס ומכאובות", דאס נאנצע לעבן איז פול מיט פעס און ווייטאג; עס איז נישט דא קיין שום עצה וואו צו אנטלויפן נאר צום אייבערשטן און צו די תורה.
דער רבי זאגט דארט א מוהר'דיגע זאך, אז מען דארף נעמען דעם 'עמיל', וואס עס שטייט יאדם לעמל יולד, און עס אריין לייגן אין די תורה, 'אשרי מי שעמלו בתורה'; אז מען לייגט אריין די פלאג אין גוטע זאכן בלייבט עפעס איבער פונעם מענטש, אבער אז מען פלאגט זיך פאר סתם זאכן ווערט מען פשוט פארשווארצט.
נאך זאגט דער רבי (שם): "אפשר יש גם עולם הזה גם כן באיזה עולם, כי בכאן נראה שהוא הגיהנום כי כלם מלאים יסורים גדולים תמיד", אפשר איז דא אויבן אין הימל א וועלט וואס הייסט 'עולם הזה', ווייל דא איז נישט דא קיין עולם הזה, דא איז דער גיהנום אליין, ווייל יעדער איז פול מיט יסורים.
דערפאר בעט איד דיר זייער, נעם א משניות, א גמרא און כאפ אריין פרקים משניות און דפים גמרא, נאר דאס וועט איבער בלייבן פון אונז.

(עצתו אמנה, פי נשא תשי"ח)

שאלות ותשובות בַּרְסֵלָב

איך זיין אין א ישיבה אין ארץ ישראל, און איך גיי אויס פאר ליידיג גיין, וואס טו איך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם א גרויסן ישר כח פאר אלע דרשות, חיזוק, און ניגונים, וואס זענען מיר זייער מחיה.

איך בין א בחור פון אמעריקע וואס לערנט, דאס מיינט איך זיין, אין ארץ ישראל. און איך ווער ממש משוגע פאר ליידיג גיין. אין די ישיבה וואו איך בין דא איז נישט דא קיין שום השגחה און קיין שום מסגרת, און וואס ספאסירט איז אז אפילו א גוטער טאג ווען איך בין מצליח צו לערנען אביסל, בלייבט מיר אבער איבער רוב טאג וואס גייט אנוועק מיט נארישקייטן, און איך ווער משוגע דערפון.

איך קום פון א באלעבאטישער שטוב, בחורים שרייען אויף מיר אז איך בין נאריש אז איך פאר נישט ארום איבעראל צו האקן א לעבן, וואס זאל איך אבער טון אז עס אינטערעסירט מיר נישט די אלע זאכן.

איך וואלט געהאט חשק צו גיין ארבעטן אין א נארמאלע דושאב, און לערנען צופרי און ביינאכט. איך שפיר אז דעמאלט וואלט איך געהעריג אויסגענוצט דעם טאג און מצליח געווען אין לעבן. למעשה איז דאס אבער נישט מעגליך ווייל די סיסטעם איז נישט אויסגעשטעלט אזוי, און ס'קומט אויס אז איך מוז בלייבן זיין אין ישיבה און משוגע ווערן מיטן ליידיגן טאג.

מיין ווייטאג איז באַמַת זייער גרויס, און איך האף אז דער ראש ישיבה שליט"א וועט האבן אן עצה פאר מיר.

א גרויסן ישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ה' פרשת במדבר, ג' סיון, מ"ז לעומר, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד הבחור ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו אז עס איז נישט דא קיין ערגערע זאך ווי גיין ליידיג, אלע עבירות קומען פון גיין ליידיג. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (כתובות נט): "הבטלה מביאה לידי זמה", גיין ליידיג ברענגט צו די ערגסטע עבירות, "ולדי שצמום", און אויך ברענגט עס צו דעפּרעסיע; נישט יעדער איינער איז געמאכט צו לערנען א גאנצן טאג, ווען א בחור אדער אינגערמאן גייט ליידיג דארף ער לערנען זיינע שיעורים צופרי און ביינאכט און גיין ארבעטן דורכן טאג אַנצופילן זיינע טעג.

געלויבט דעם אייבערשטער אז איך האב די זכיה צו לערנען מיט תלמידים די הייליגע תורה; די גאנצע וועג ווי אזוי מיר פירן די ישיבה האט מוהרא"ש זכרוננו לברכה אנוועק געשטעלט. איינע פון די זאכן וואס מוהרא"ש האט אנוועק געשטעלט ביי אונז אין ישיבה איז אז אויב א בחור גייט ליידיג זאל ער ענדערש גיין ארבעטן (פארשטייט זיך אין אן ערליכע ארבעט); ער זאל קומען אינדערפרי אדער נאכמיטאג צו א שיעור, די איבעריגע שעות זאל ער זיין באשעפטיגט, ווייל פון גיין ליידיג קומט נישט ארויס קיין גוטס.

דעריבער אז דו שרייבסט מיר אז דו זיצט ליידיג און דו ווערסט משוגע פון ליידיג גיין - זאלסטו שוין אהיים קומען, ווייל אז דו וועסט דארט בלייבן וועסטו אריין פאלן אין א טיפע דעפּרעסיע וואס מען קען זיך מוטשען און זיך אפליידן פון דעם א גאנצן לעבן; ענדערש זאלסטו בלייבן אין שטוב העלפן דיין מאמע, אדער גיין העלפן דיין טאטע ביי זיין ארבעט ווי צו פארלירן דיין לעבן.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות, אות נאוף, חלק ב, סימן ע): "איש בטל שאין עוסק בשום עסק, על ידי זה תאווהו מרבה וכו', ומדבר דברי טנוף תמיד", ווער

שאלות ותשובות

האבן זיך נישט אינגאנצן אויסגעארבעט אזוי ווי ער האט געקלערט, ווערט ער זייער צובראכן דערפון, "וואס הייסט? איך זאל האבן אזא דורכפאל? ווי אזוי האט דאס געקענט געשען צו מיר?", און דאס נעמט אים אוועק די מוט אז ער זאל נישט קענען ווייטער אַנגיין, עס נעמט אים אוועק דעם אפּעטיט פון פּרובירן צו דערגרייכן עפּעס העכערס און בעסערס. קומט אויס אז די גאָוה הרג'ט אַוועק דעם מענטש אינגאנצן.

חז"ל זאגן (ערכין ט"ו) אז דער אייבערשטער זאגט אויף א בעל גאווה "אין אני והוא יכולין לדור בכפיפה אחת", מיט דעם וואס א מענטש האלט זיך גרויס, שטופט ער אנוועק דעם אייבערשטן פון זיך, ער קען נישט ווערן גאנט צום אייבערשטן. ווען א מענטש האלט אז ער איז שוין גענוג גרויס, ער פארשטייט שוין און ווייסט שוין אלעס אליין, דאן וועט ער קיינמאל נישט וועלן הערן וואס א צווייטער זאגט אים. און דער איינציגסטער וואס וועט לייזן פון דעם איז האבן, מענטש אלליין, ער וועט נישט האבן די געלעגנהייט זיך צו לערנען נייע זאכן, און מענטשן האבן זייער נישט ליב צו זיין געבן א בעל גאווה.

דער הייליגער רבי ר' אלימלך פון ליזענסק זי"ע פלעגט ארום גיין גלות לייזן. איינמאל איז ער אַנגעקומען אין א שטאט, קיינער דארט האט נישט געוואוסט ווער ער איז, און ער האט געהערט ווי צוויי תלמידי חכמים רעדן צווישן זיך, איינער זאגט פאר'ן חבר: "איך זע די אינגעלייט וואס קומען צוריק פון ליזענסק מיט א גייעם בליק אין לעבן, מען קען דערקענען דאס יראת שמים אויף זייערע פנימ'ער, אפּשר לוינט זיך אז מיר זאלן אויף אהין פאר'ן". זיין חבר האט אים אבער געענטפערט: "עס פאסט דאך נישט פאר אונז צו פארן אהין, מענטשן וועלן זאגן אז מיר זענען אפּגעריסענע בטלנים און מיר פארן צו א חסיד'ישן רבי'ן".

ווען דער צדיק איז אהיים געקומען איז ער געווען זייער פאר'צערט, עטליכע טעג האט נישט געקענט עסן פאר גרויס צער, ער האט די גאנצע צייט געזאגט: "דער פאסטוך לאזט נישט משיח'ן קומען". מען האט נישט פארשטאנען וואס ער מיינט צו זאגן. און ווען זיין זון הרה"ק רבי אלעזר זי"ע האט אים געפרעגט וואס איז פשט פון די ווערטער, האט ער אים דערציילט אז ווען ער איז געגאנגען גלות לייזן האט ער געטראפן אינגעלייט וואס וואלטן געקענט גאר שטארק שטייגן אין אידישקייט, ווען זיי גייען ווען צו א צדיק, נאר זיי קענען נישט גיין ווייל "ס'פאסט דאך נישט". דעריבער זאג איך אז דער "פאסט-דאך" לאזט נישט משיח'ן קומען.

א מענטש וואס האלט זיך גרויס, פאר אים פאסט נישט צו גיין צו א צדיק און אויסהערן וואס ער זאגט, ווייל ער איז דאך גרעסער פון דעם, ער פארשטייט אלעס אליין, און ער דעריבער בלייבט ער טאקע מיט זיינע נארישקייטן, און ער האט נישט ווער עס זאל אים פירן אויפ'ן ריכטיגן וועג.

דעריבער דארף א איד אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל וויסן דעם אמת וואו ער שטייט און וואו ער האלט, און ער זאל וויסן אז קיין איין מענטש איז נישט אינגאנצן פערפעקט, און אזוי וועט ער גיין צו א צדיק וואס וועט אים פירן און לערנען די ריכטיגע וועג צו מצליח זיין ברוחניות וּבגשמייות.

ווען דארף מען זיך יא גרויס האלטן?

ווען עס קומט אבער צו דינען דעם אייבערשטן, ווען עס קומט צו לערנען און דאווענען און טון מצות און מעשים טובים, דעמאלט דארף מען זיך יא האלטן גרויס, דאן דארף מען מקיים זיין דעם פסוק (דברי הימים ב' יז, ט) "ויגבה לבו בדרכי ה' - ווען מען גייט אויפ'ן אייבערשטן'ס וועגן, דעמאלט דארף מען זיך יא האלטן גרויס. מיר זאגן בייים דאווענען, "הגאווה והגדולה לחי עולמים", די גאווה און גרויסקייט דאס דארף מען אויסנוצן ווען עס קומט צו דינען דעם אייבערשטן.

דער זעלבער מענטש וואס האט זיך גרויס געהאלטן איבער זיין חבר, ער פארשטייט בעסער און ער קען בעסער

שאלות ותשובות

פון יעדן איינעם, ווען עס קומט אָבער צו עבודת ה' דרייט ער איבער די יוצרות, דאן ווערט ער אן "עניו", ער האלט זיך זייער קליין, אזוי ווייט אז ער שפירט אז ער איז צו קליין אז דער אייבערשטער האט בכלל נישט קיין נחת רוח פון אים.

דער יצר הרע האט ליב איינצורעדן א מענטש אז דער אייבערשטער דארף אים נישט האבן, און אז זיינע מצות ומעשים טובים זענען גארנישט ווערד און חשוב אין די אויגן פון באשעפער, דער אייבערשטער דארף עס בכלל נישט.

א איד טאר זיך אבער נישט לאזן פונעם יצר הרע, ווייל דער אמת איז פונקט פארקערט, דוקא ווען עס קומט צו דינען דעם אייבערשטן, דעמאלט דארף מען זיך יא האלטן גרויס, מען דארף וויסן אז יעדער איד איז זייער חשוב און טייער ביים אייבערשטן, און יעדע מצוה, יעדע גוטע זאך וואס מען טוט, מאכט א גרויסער נחת רוח פאר'ן אייבערשטן. און אפילו ווען א מענטש ווייסט ביי זיך אז ער איז דורכגעפאלן מיט עבירות, ער שפירט אז ער איז זייער ווייט פון באשעפער, דוקא דעמאלט, אויב וועט ער זיך אנטשטערענען צו זיין וואויל און צו טון גוטע זאכן, וועט דאס זיין נאך מער חשוב ביים אייבערשטן, אז אפילו א מענטש וואס איז אזוי ווייט, קומט אויך צוריק, און איז אויך זוכה אריינצוכאפן א מצוה.

יעדער איד האט אין זיך א הייליגע נשמה, די נשמה איז א חלק אלקי מעלה, א חלק פונעם באשעפער, יעדער איד האט אין זיך דעם אייבערשטן. נאר דער מענטש ווערט פארשלאפן, ער שפירט אז ער איז גארנישט ווערד, און דעריבער ליגט ער אינגאנצן מיואש און ער האט נישט די חשק און די געשמאק צו לערנען און דאווענען און צו טון מצות.

די גמרא דערציילט (ברכות 5) אז עס זענען געווען תנאים וועלכע האבן זיך געפריידט א גאנצן טאג אז זיי האבן זוכה געווען צו לייגן תפילין, און אנדערע תנאים האבן זיך געפריידט מיט אנדערע מצות. ווען א איד זאל וויסן ווי חשוב ער איז ביים אייבערשטן, ווי חשוב זיינע מצות זענען ביים אייבערשטן, וואלט ער זיך זייער געפריידט מיט דעם, ער וואלט זיך געפריידט מיט זיין ציצית, מיט זיין תפילין, מיט זיין מזוזה אויפ'ן טיר, מיט זיין היטן שבת, מיט זיין עסן פ'שרס, און אזוי ווייטער מיט יעדע מצוה וואס ער כאפט אריין. און ווער רעדט נאך ווען א איד איז זוכה צו לערנען אביסל תורה, ער האט אריינגעכאפט צו לערנען עטליכע פסוקים חומש, ער האט אריינגעכאפט א בלאט גמרא, א פרק משניות, א שטיקל מדרש, און אביסל שלחן ערוך, דארף ער זיין זייער פרייליך דערמיט. חז"ל זאגן (ירושלמי פאה ד) אויף די משנה "ותלמוד תורה כנגד כולם" אז די גאנצע וועלט איז גארנישט ווערד קעגן איין שטיקל תורה, דאס באדייט אז די בעסטע זאכן וואס מען קען נאר האבן אויף די גאנצע וועלט קומען נישט צו צו די ש"כ פון לערנען אפילו נאר איין שטיקל תורה, און זיכער ווען מען לערנט נאך מער תורה.

ווען א איד מאכט אויף די מויל צו רעדן צום אייבערשטן, נישט קיין חילוק ווי ווייט דער איד איז, נישט קיין חילוק וואס ער האט געטון ביז יעצט, וועט דער אייבערשטער לייגן אלעס אין א זייט און זיך פארנעמען נאר מיט'ן אויסהערן וואס דער איד האט צו דערציילן. צדיקים האבן געטייטשט דאס וואס מיר זאגן ביים דאווענען "כי אתה שומע תפלת כל פה", בפשטות מיינט דאס אז דער אייבערשטער הערט אויס די תפלות פון יעדנ'ס מויל, אבער דער ווארט "פה" קען מען אויך זאגן אזוי ווי "פע", אפילו א מענטש וואס יעדער שרייט אויף אים "פע", אפילו אים הערט דער אייבערשטער אויך אויס, און ער העלפט אים.

און די זעלבע דארף מען אויך מחזק זיין א צווייטן, ווען מען זעט א איד וואס איז צובראכן און צוקלאפט, ער פילט ביי זיך אז ער איז גארנישט ווערט, דארף מען אים מחזק זיין און שטארקן אז דער אייבערשטער האט אים זיכער ליב, ער איז זיכער זייער חשוב ביים אייבערשטן, און יעדע מצוה זיינער איז גאר חשוב און טייער.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה זיך שטענדיג צו דערהאלטן, פון איין זייט ווייסט ער אז ער איז זייער חשוב און זיינע מצות זענען זייער חשוב, און פון די אנדערע זייט ווייסט ער אויך אז ער איז נאכנישט צוגעקומען צום שלימות, ער האט נאך פלאץ זיך צו פאררעכטן, צו גיין צו א צדיק וואס זאל לערנען מיט אים, דאן וועט ער זוכה זיין צו אלע גוטע זאכן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(שיחות מוהרא"ש חלק ח' ערך גאווה וחלק י"ג ערך גדלות)

עס גייט ליידיג, ער טוט נישט גארנישט, זענען זיינע תאוות זייער גרויס וכו' און ער רעדט שטענדיג שמוציג; דאס זעט מען ליידער ביי בחורים און אינגעלייט וואס האלטן נישט ביים לערנען און גייען ליידיג, זיי וואלטן גערן געגאנגען ארבעטן, נאר זיי האבן מורא וואס וועלן מענטשן זאגן וכו', ממילא זיצן זיי אין כולל און טוען גארנישט.

ווען עלטערן וואלטן געוואוסט וואס עס גייט אריבער אויף בחורים ווען מען שיקט זיי בכלל אין א דארמיטארי ה' ירחם, ופברט וואס גייט אריבער אויף בחורים וואס מען שיקט זיי לערנען אין ארץ ישראל, און וואס זיי טון וכו', וואלט יעדע טאטע און מאמע געהאלטן די קינד אין שטוב! דער טאטע וואלט אים מיט גענומען מיט זיך ביי די ארבעט און די מאמע וואלט מיט אים געקאכט און געבאקן וכו' און נישט געשיקט דעם בחור אין א דארמיטארי, און כל שפן וקל וחומר נישט קיין ארץ ישראל.

עלטערן ווייסן נישט וואס זיי ווייסן נישט, זיי האבן נישט קיין אנונג וואס טוט זיך אפ מיט בחורים וואס פארן פלומריש לערנען קיין ארץ ישראל. אדער מאכט מען זיך ווי מען ווייסט נישט, מען זינגט דעם ניגון וואס אלע עלטערן זינגען: "מיינ בחור טוט זיכער נישט די אלע זאכן וואס בחורים טוען".

פאלג מיר, מאך שוין א טיקעט און קום אהיים. האב נישט מורא פון קיינעם, קיינער וועט דיר גארנישט טון; ווען דייע עלטערן וועלן זען דיין שטארקייט אז דו מיינסט עס זייער ערנסט, וועלן זיי דאנקען דעם אייבערשטן אז זיי האבן א קינד וואס וויל זיין ערליך, זיי וועלן דיר מחזק זיין און העלפן אנפילן די צייט.

א שאד אז מען וויל זיך נישט איינבייגן דעם קאפ פארן רבי'ן; ווען אלע וואלטן ווען געלערנט אויפן סדר דרך הלימוד פון רבי'ן וואלט נישט געווען קיין איין עם הארץ ביי כלל ישראל, יעדער וואלט געלערנט, קיינער וואלט נישט געהאט קיין פראבלעם פון צו סאך צייט, יעדע מינוט וואלט מען אויסגענוצט פאר נאך א פרק משניות. פרוביר דאס אויס; נעם א משניות און הייב אן זאגן א פרק נאך א פרק, א מסכתא נאך א מסכתא, דו וועסט שפירן עפעס וואס דו האסט נאך קיינמאל נישט געשפירט; מען הייבט אן שפירן א טעם אין לעבן, עס הייבט אן ציען דעם מענטש צו נאך און נאך תורה. משניות האט אין זיך א כח אז עס דרייט איבער דעם מענטש מקצה אל הקצה.

אפילו אין אנהייב וועסטו נישט פארשטיין וואס דו לערנסט, דאך זאלסטו ווייטער לערנען אן פארשטיין; זאג די הייליגע ווערטער פון די תורה, דאס וועט דיר אויסרייניגן פון אלע דייע שלעכטס. טראכט נישט אז דער סדר דרך הלימוד איז נישט פאר דיר, עס איז נאר פאר שוואכע וכו'; פאלג דעם רבי'ן, נעם היינט א משניות און הייב אן מסכת ברכות, גיי פסדרן א פרק נאך א פרק, זאג די ווערטער אויפן קול אפילו דו פארשטייסט ניטאמאל די פשוט'ע טייטש. אזוי זאלסטו טון ביז דו וועסט ענדיגן א מסכתא, נאכדעם גיי צו די קומענדיגע מסכתא ביז דו וועסט ענדיגן א סדר, ווען דו ענדיגסט א סדר זאלסטו ווייטער זאגן פרקים משניות ביז דו וועסט ענדיגן ששה סדרי משנה, נאכדעם זאלסטו אנהייבן נאך אמאל משניות וכו' וכו', אזוי זאלסטו טון דיין גאנצע לעבן.

אזוי זאלסטו אויך טון מיט גמרא; הייב אן ש"ס. נעם א מסכת ברכות און הייב אן זאגן די ווערטער פון די הייליגע גמרא, היינט זענען דא גמרות מנוקד, אז אפילו איינער וואס קען נישט קיין עברי קען אויך זוכה זיין צו לערנען די הייליגע גמרא; זאג א דף נאך א דף ביז דו וועסט ענדיגן די גאנצע מסכתא, נאכדעם זאלסטו אנהייבן מסכת שבת, אזוי זאלסטו גיין פסדרן ביז דו וועסט ענדיגן גאנץ ש"ס. ווייז דעם פרייו פאר דייע עלטערן.

האב רחמנות אויף דיין קינד

חז"ל זאגן (במדבר רבה, פרשת נשא, פרק י"א, סימן י"ג) "יִרְכָּךְ ה' בְּכָנִים, וְיִשְׁמְרֶךָ בְּכָנוֹת, מִלְּמַד שֶׁהַבְּנוֹת צְרִיכוֹת שְׂמִירָה", נאך זאגן חז"ל (פנהרין ק:) "בת לאביה מטמונת שא, מפחדה לא יישן בלילה, בקטנותה שמא תתפתה, בגרותה שמא תזנה, בגרה שמא לא תנשא". עלטערן דארפן זייער אקטונג געבן אויף די טעכטער, ווייל אויב דערמאנט מען זיך צו שפעט, קען מען שוין נישט אייביג צוויק דרייען דעם זייער, אויב זיי זענען שוין אריינגעפאלן חס ושלום אין שלעכטע זאכן. אין די זעלבע איז מיט די בחורים, אויב מען געבט זיך נישט אפ מיט זיי און מען מאכט זיי נישט חתונה באצייטנס, איז ליידער דא היינט אזויפיל שלעכטע זאכן אין וואס זיי קענען אריינפאלן רחמנא ליצלן, רחמנא ליישון.

אין די היינטיגע צייטן, ווען די וועלט איז אזוי אפן פאר יעדן איינעם, עס פאלן ליידער אנוועק גרויסע שטיקער פון כלל ישראל, זייען אזויפיל חכמים ונבונים און טראכטן אלע סארט עצות ווי אזוי מען קען ראטעווען די יוגנט, און זיי כאפן נישט אז די איינציגסטע עצה זיי צו ראטעווען איז נאר דורך דעם וואס מען וועט קומען צום שכל און אנהויבן חתונה צו מאכן די קינדער יונגערהייט, נאך איידער זיי פאלן אריין אין שלעכטע זאכן, און אויף דעם וועט מען ראטעווען גאנץ כלל ישראל. מען קען אבער נישט ווארטן ביז יעדער וועט זיך אויפנוועקן און זען אז דאס איז די איינציגסטע וועג צו העלפן און ראטעווען די קינדער, דערווייל דארף יעדער טאטע זיין קלוג פאר זיך, און זען חתונה צו מאכן זיינע קינדער ווי פריער, און דאן וועט ער שעפן פיל אידיש נחת פון זיי, עס וועט מקוים ווערן ביי אים דער פסוק (תהלים קכ"ח, ג) "בניך כשתלי יתיים סביב לשלחנך", ער וועט זוכה זיין צו קינדער און אייניקלעך אמת'דיגע ערליכע אידן.

דער אמת איז אז עס ווערט גע'פסקנט אין שלחן ערוך (עין יורה דעה, סימן ר"מ, סעיף כ"ה, פקדי'המ"א) אז ווען קינדער זענען אזוי עלטערן ווילן זיי נישט חתונה מאכן, דארפן זיי אליין זיך טרעפן א שידוך. און נאך מער ווערט גע'פסקנט אז אויב דאס קינד טרעפט א גוטע שידוך, און די עלטערן זענען נישט מסכים דערצו, מעג ער טון דעם שידוך אפילו אן רשות פון די עלטערן. און נאכדערצו ווען די קינדער ווייסן ביי זיך אז ווי לענגער זיי האבן נאכנישט חתונה געהאט, אלץ מער פאלן זיי אריין אין ביטערע עבירות, אז זיכער אז זיי מעגן זיך אליין זוכן א שידוך און זיך חתונה מאכן אליין לויט זייער פארשטאנד. דאס איז אבער נישט די לבתחילה'דיגער וועג, די קינדער ווילן דאס נישט טון, אבער אזוי ווי די בלוט ברענגט אין זיי, זיי שפירן ווי זיי גייען אראפ פון זינען ווייל זיי האבן נאכנישט חתונה געהאט, עס גייט אויף זיי אריבער אזויפיל שוועריקייטן און זיי שעמען זיך דאס צו דערציילן פאר זייערע עלטערן, דעריבער קלאפט דאס אויס אויף אזא וועג אז די קינדער הויבן אן ווערן חוצפה'דיג קעגן די עלטערן. און דאס דארפן די עלטערן גוט וויסן און פארשטיין, אז די קינדער זענען בכלל נישט שלעכט, זיי דארפן פשוט חתונה האבן און דאן וועלן זיי ווערן בארואיגט און באזעסן, און די עלטערן וועלן זען אסאך אידיש נחת פון זיי. אין די צייטן פון רבי נתן איז געווען א בחור וואס פלעגט מאכן אסאך צרות און ממש איבערדרייען די שטאט, מען האט זיך נישט געקענט קיין עצה געבן מיט אים. ער פלעגט זיך אריינכאפן אין די שטאלן פון די בהמות און צוזאמבינדען וויידלעך, ער פלעגט עפענען די טירן און לאזן די בהמות אנטלויפן, ביינאכט פלעגט ער צעברעכן פענסטערס, און אזוי ווייטער איז ער געווען זייער ווילד און אנגעמאכט גרויסע צרות פאר יעדן.

פארשטייט זיך אז זיינע עלטערן האבן די מערסטע געליטן פון אים, און דער טאטע איז געקומען צו רבי נתן זיך אויסצורעדן זיין הארץ אז ער קען שוין מער נישט אויסהאלטן פון דעם בחור וואס מאכט אים אן אזויפיל צרות.

האט רבי נתן אים געזאגט מיט א פשוטות: "מאך אים חתונה וועט ער זיך בארואיגן און עס וועט אלעס זיין גוט". דער טאטע האט געפאלגט און גלייך געזוכט א שידוך פאר זיין בחור און אים חתונה געמאכט, און נאך די חתונה איז ער איז געווארן אן אנדערער מענטש אינגאנצן, ער איז געווארן א פייגער אינגערמאן, און דער טאטע האט געהאט פיל נחת פון אים.

(קינדערס האבן רחמנות אויף דיין קינד)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

יום טוב שבועות בין כותלי הישיבה

א הערליכע יום טוב האבן די בחורים אפגעראכטן אין ישיבה, אינאיינעם כאיש אחד בלב אחד האט מען פון פריש מקבל געווען די תורה.

שבועות ביינאכט זענען זיך אלע בחורים צוזאמגעקומען אינאיינעם מיט אנשי שלומינו צו זאגן צוזאמען תיקון ליל שבועות, קודם האט זיך יעדער געלערנט זיינע שיעורים, אזוי ווי מוהרא"ש זאגט אז שבועות ביינאכט זאל מען לערנען אביסל פון יעדע לימוד וואס מען וויל לערנען במשך די יאר, און דאס איז א סגולה אז מען זאל טאקע זוכה זיין צו לערנען א גאנץ יאר די שיעורים.

דערנאך האט מען אינאיינעם געזאגט די תיקון ליל שבועות מיט גרויס התעוררות און געשמאק. אינצווישן האט מען אויך געזונגען ווארימע ניגונים, זיך אויסבעטנדיג ביים אייבערשטן אין די הייליגע נאכט אז מען זאל זוכה זיין צו מקבל זיין די תורה ווי עס דארף צו זיין, צו זוכה זיין צו לערנען און צו מקיים זיין די תורה.

שפעטער האט מען זיך געשטעלט דאווענען, א שיינע ווארימע דאווענען נאכגעפאלגט מיט די הייליגע פיוט אקדמות און קבלת התורה, מיט גרויס דערהויבנקייט.

עס האט זיך געשפירט אין די לופט די דערהויבנקייט פון די הייליגע מאמענטען, ווען מען האט זוכה געווען פון פריש מקבל צו זיין די תורה.

קבויען כן תהווין בהנהו חבורתא!

מוסדות היכל הקודש ברסלב

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

מו"ה **מרדכי אהרן היילפרין הי"ו זוגתו תחי'**

צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

ר' מרדכי אהרן איז שטענדיג גאר שטארק בייהילפיג פאר אונזערע מוסדות, ובפרט פאר די קעמפ, און מרת היילפרין איז א לערערין אין די בית פיגא סקול, זאל דער אייבערשטער העלפן אז די געוואלדיגע זכותים זאלן זיי ביישטיין ער זאל זען אסאך אידיש נחת פון די קינדער געזונטערהייט, דורות ישרים ומבורכים, בני ברוכי, חיי ארוכי ומווני רויחי

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידיס,

USB, SD, און נאך;

דעליווערט צו אייער טיר!

דופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

347-509-4908

און מיר וועלן פרובירן בעז'ה עס צו שיקן צו אייך אהיים.

הבטחת מוהרא"ש

מוהרא"ש האט צוגעזאגט און מבטיח געווען אז ווער עס וועט ארויסהעלפן דאס דרוקן דעם ספר הקדוש

אשר בנחל

וועט זיכער זען א גרויסע ישועה און געהאלפן ווערן למעלה מדרך הטבע מיט וואס ער דארף. יעצט האט איר די געלעגנהייט צו האבן א חלק אין דרוקן "אשר בנחל" און געהאלפן ווערן מיט בני חיי ומנוחי, יונגים וטובים, רפואות וישועות.

רופט שוין 845-248-1651

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נעמט אהיים א פושקע פון די הייליגע מוסדות פאר די געוואלדיגע סגולות געהאלפן צו ווערן דובר ישועה ורחמים ביים ליכט צינדען און צו יעדע צייט, דורכ'ן מחזק זיין די הייליגע מוסדות וואס זענען א לייכט טורעם פאר די גאנצע וועלט

אויסצוליידיגן א פולע פושקע און צו באקומען א נייע

וויליאסבורג 347-578-5726 - בארא פארק 347-760-5924

מאנסי 917-789-3095 - קרית יואל 845-238-0804

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 03303502361 / 212-444-9169 / 845-414-8426 / ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502361

צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com

חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מעסידזשינג **347-630-2876**

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; און נאך < 212-444-9191 /

03303502361 / 845-414-8429 / ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361

< BreslevCenter.com >